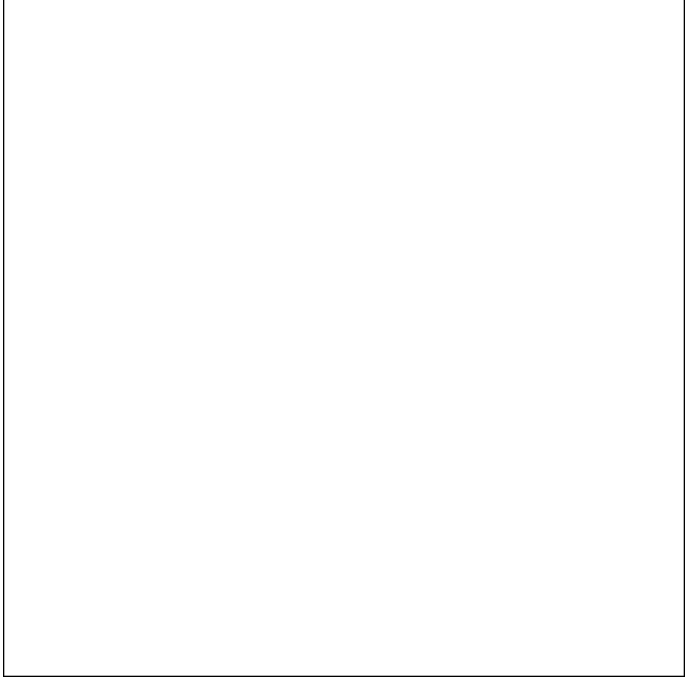

Нозібеле і три волосини

 Tessa Welch
 Wiehan de Jager
 Nataliia Naiavko
3

 Українська

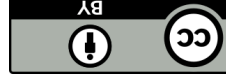

Global Storybooks

globalstorybooks.net

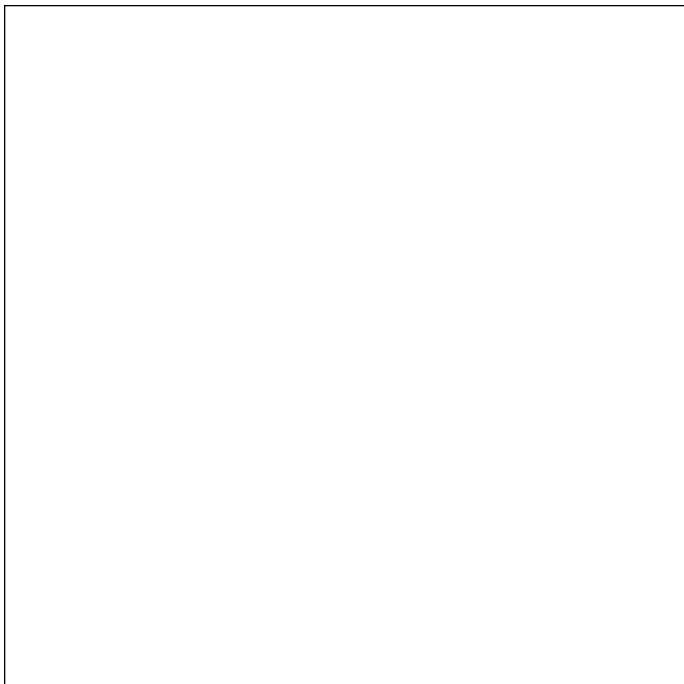
Нозібеле і три волосини

 Tessa Welch
 Wiehan de Jager
 Nataliia Naiavko

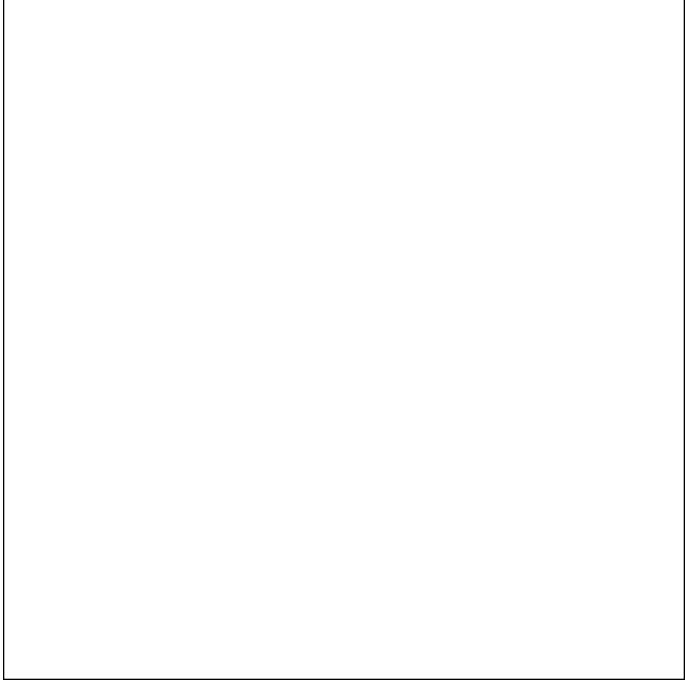

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

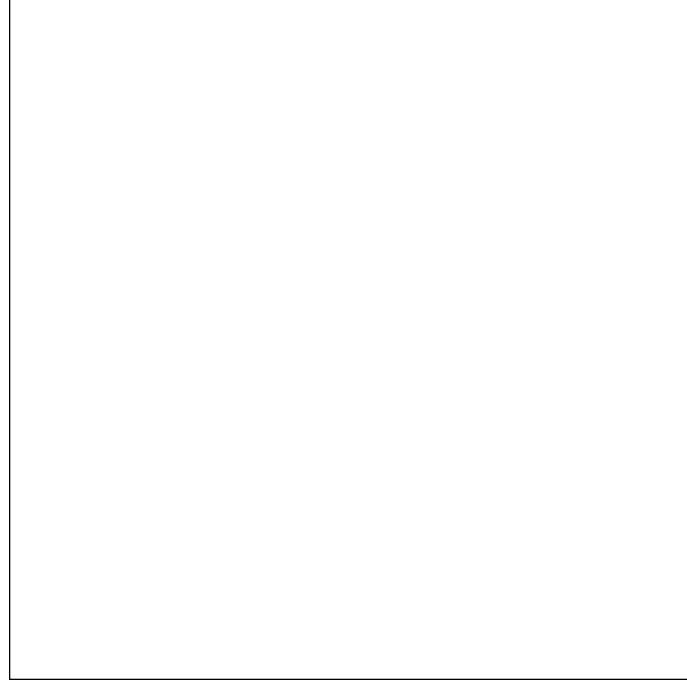

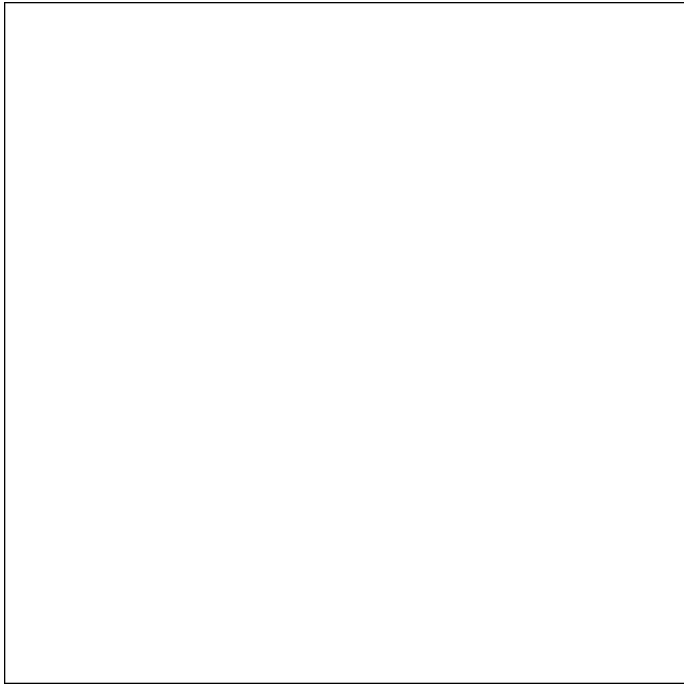
Колись давно три дівчини пішли
по дрова.

Був спекотний день, тому вони пішли на річку полавати. Вони гралися, хлюпалися і плавали у річці.

Тоді собака зрозумів, що Нозібере перехитрила його. Він щодуху побіг у село. Але брати Нозібере вже чекали на нього із великими палицями. Собака розвернувся і побіг геть, і з того часу його більше ніколи не бачили.

Раптом дівчата зрозуміли, що вже пізно. Вони поспішили назад у село.

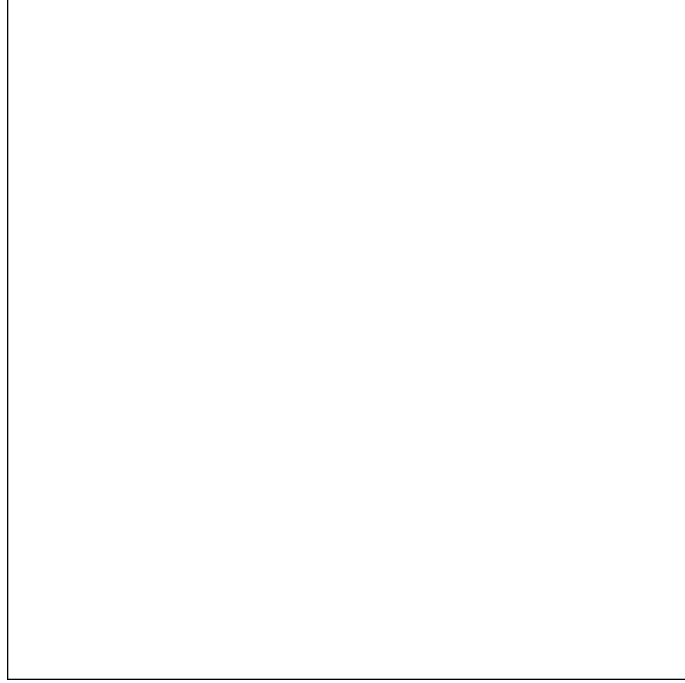

Коли собака повернувся, він почав шукати Нозібеле. "Нозібеле, де ти?" - кликав він. "Я тут, під ліжком", - відповіла перша волосина. "Я тут, за дверима," - відповіла друга волосина. "Я тут, за тином", - відповіла третя.

Коли вони вже майже були вдома, Нозібеле торкнулася рукою своєї шиї. Вона забула своє намисто! "Будь ласка, ходімо зі мною назад!" - благала вона своїх подрузок. Але її подружки сказали, що вже надто пізно.

Як тільки собака пішов, Нозібеле виврала в себе три волосини. Вона поклала одну волосину під ліжко, одну - за двері, і одну - за тином. Тоді вона чимдуж побігла додому.

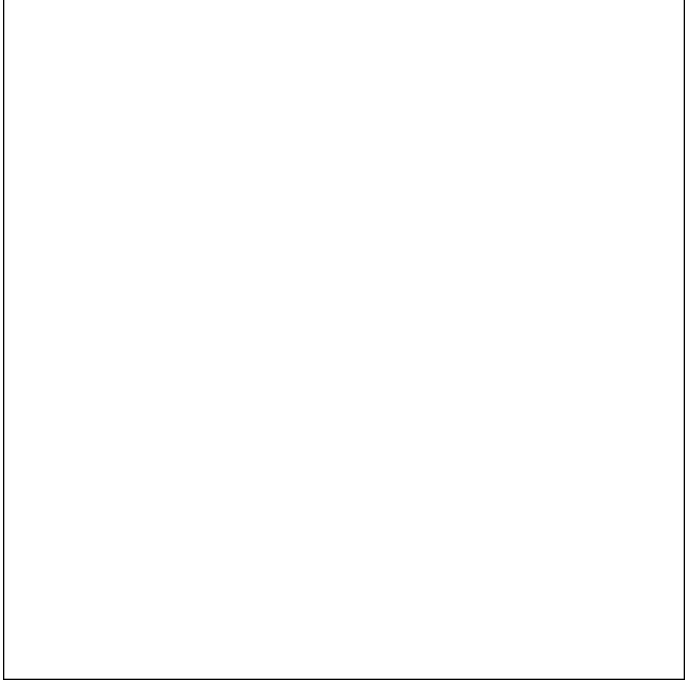

Отже, Нозібеле пішла до річки сама. Вона знайшла своє намисто і поспішила додому. Проте вона заблукала у темряві.

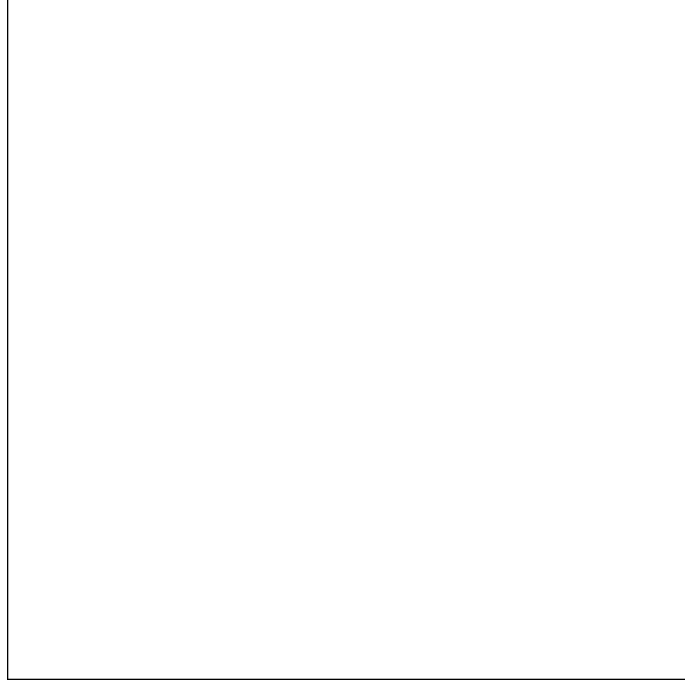

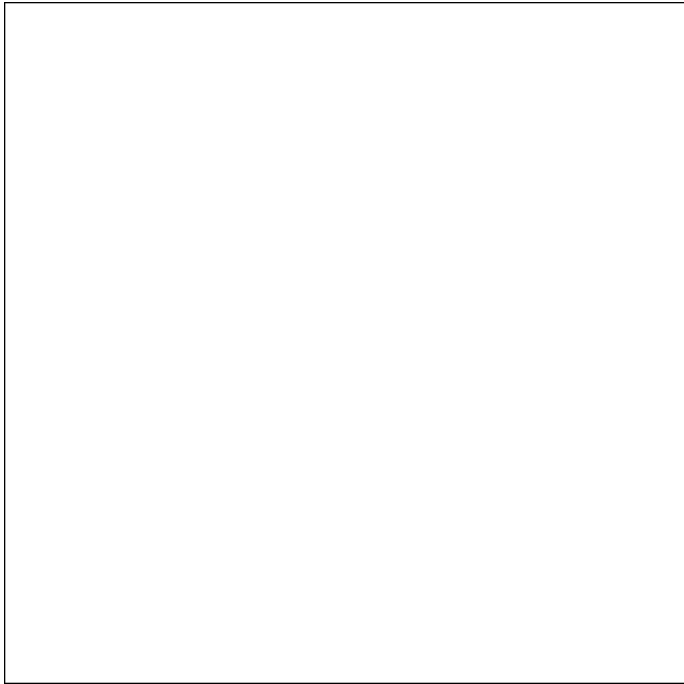
Щодня вона готувала їсти, замітала і прала для собаки. Тоді одного дня собака сказав: “Нозібеле, сьогодні до мене придуть друзі. Позамітай у хаті, навари їсти і попери мої речі до того часу, коли я прийду.”

Удалині вона побачила світло у
маленькій хатині. Вона поспішила
туди і постукала у двері.

Тоді собака сказав: "Постели мені
ліжко!" Нозібеле відповіла: "Я
ніколи не стелила собаці!"
"Постели мені ліжко, або я вкушу
тебе!" - сказав собака. І Нозібеле
постелила ліжко.

На її подив, двері відкрив собака і сказав: "Що ти хочеш?" "Я заблукала, і мені потрібно десь переночувати," - сказала Нозібеле. "Заходь, або я тебе вкушу!" - сказав собака. Отже, Нозібеле зайшла.

Тоді собака сказав: "Звари мені їсти!" "Але я ніколи не варила їсти для собак," - відповіла дівчина. "Вари, або я тебе вкушу!" - сказав собака. І Нозібеле приготувала собаці їсти.